

بررسی وضعیت سلامت روانی کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل 1395

همت قلی نیا آهنگر¹، فاطمه گیلچینی²، پریسا مختاری³، مریم بذرافشان⁴، لیلا قلی پورسماگوش⁴، حبیب ا... قربانگلی گنجی⁵

- 1- کارشناس ارشد آمار، پژوهشکده سلامت، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 2- کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، کارشناس واحد پژوهشی دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 3- دندانپزشک عمومی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 4- کاردان، پرستار دندانپزشک دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- 5- کارشناس ارشد، مدیریت بازرگانی، واحد اداری دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

سابقه و هدف: سلامت و بهداشت روانی همان سلامت فکر و قدرت سازگاری فرد با محیط و اطرافیان است. بهداشت روانی در محیط کار یعنی مقاومت در مقابل پیدایش پریشانی های روانی و اختلالات رفتاری به کمک ایمن سازی فضای روانی و سالم سازی آن به نحوی که هدف های سازمانی تأمین شوند. از این رو هدف از این تحقیق بررسی وضعیت سلامت روانی کارکنان دانشکده دندانپزشکی بابل در سال 1395 می باشد.

روش کار: مطالعه حاضر بصورت توصیفی-تحلیلی و مقطعی بوده که با تکمیل پرسشنامه استاندارد سلامت روان GHQ (با پایایی 0/79) توسط 65 نفر از کارکنان و به روش سرشماری انجام شد. پرسشنامه حاوی مشخصات جمعیت شناسی و 28 سوال در 4 حیطه سلامت عمومی (مقیاس علائم جسمانی، مقیاس علائم اضطرابی، مقیاس کارکرد اجتماعی و مقیاس علائم افسردگی) بود. نمره کل این پرسشنامه 84 بود نمره 0-22 هیچ یا کمترین حد، نمره 23-40 خفیف، نمره 60-41 متوسط و 84-61 نوع شدید اختلال روانی است. علاوه بر آنالیزهای توصیفی از آزمون های تی مستقل، تی تک نمونه ای و آنالیز واریانس یکطرفه در نرم افزار آماري SPSS22 جهت بررسی سلامت روانی کارکنان با متغیرهای دموگرافیک و زمینه ای استفاده شد.

یافته ها: در افراد مورد مطالعه تعداد 52/3% مرد، 38/5% دارای تحصیلات کاردانی و 50/8% بین 40-31 سال سن داشتند. 53/8% دارای کمترین حد مشکلات جسمانی، 66/2% کمترین حد اضطراب، 8/2% کمترین حد روابط اجتماعی و 36/9% کمترین حد مشکلات افسردگی بودند. همچنین به ترتیب میانگین بعد اضطرابی (5/46±4/59-خفیف)، بعد جسمانی (6/52±3/92-خفیف)، بعد افسردگی (7/22±2/95-خفیف)، بعد اجتماعی (12/34±3/83-متوسط) و نمره کل سلامت روانی (31/54±9/09-خفیف) بدست آمد. سلامت روانی افراد مورد مطالعه رابطه معنا داری را با جنسیت فقط در بعد جسمانی داشت یعنی مردان در بعد جسمانی بطور معنی داری وضعیت بهتری نسبت به زنان داشتند (p=0/007).

نتیجه گیری: با توجه به یافته های مطالعه کارکنان زن در بعد جسمانی و افراد با رده سنی بالای 40 سال و با مدرک کاردانی در بعد اضطراب بیشتر از سایرین با مشکل مواجه هستند یعنی استرسورهای متعددی سلامت روانی این افراد را تهدید می کند همچنین بیشترین میانگین در بین ابعاد مربوط به بعد کارکرد اجتماعی بود. بنابراین پیشنهاد می شود اقداماتی در جهت افزایش رضایت شغلی از جمله ایجاد تسهیلات در زمینه های گوناگون کاری، توجه به وظایف و مسئولیتهای آنان و رعایت جایگاه و احترام به آنها صورت گیرد تا بدینوسیله سلامت جسمی و روانی کارکنان تامین گردد.

واژه های کلیدی: سلامت روانی، کارکنان، دانشکده دندانپزشکی

